intellectum. ⁊ ſequitur ꝓuidebam dn̄m in conſpectu meo ſemꝑ. ꝑ
gulā ꝟo hebetat̄ mēs vt deum obliuiſcatur. Oſee. iiij. Vinū ⁊ ebri
etas auferūt coꝛ. Qui vult ſpiritumſanctum recipere dēt gulam re
ſtringere ⁊ carnē ieiunijs macerare. In huius ſignum apl'i hodie
ieiuni receperunt ſpūmſanctum. qui vt quidam volūt ab aſcenſiōe
vſqꝫ ad penthe. ieiunauerunt ſm̄ io. mat. ix. Nō poſſunt filij ſponſi
quāto tempoꝛe habēt ſecum ſponſum ieiunare venient autem dies
cum auferetur ab eis ⁊ tūc ieiunabunt. Septimo dico ꝙ eleuat per
donum ſapientie contra luxuriam. Eze. ij. Spiritus eleuauit me in
ter celum ⁊ terram. hoc vtiqꝫ per donum ſapiētie. Eccle. xi. Sapiē
tia humiliati exaltabit coꝛ illius. Nota differētiam inter ſciam ⁊ in
tellectum ⁊ ſapientiam. Per ſcientiam docetur homo qualiter de
beat inter homines viuere ⁊ qualiter peccata vitare ⁊ virtutib⁹ īſi
ſtere. Per intellectum ⁊ ſapientiam docetur homo qualiter debeat
celeſtia cōtemplari. Sed ſi ꝯtemplatur celeſtia ſolummodo ſpecu
lando ſic eſt intellectus. Si autem ex illa ſpeculatōne cōcipit deuoti
onem tūc eſt ſapientia. Sapientia dicitur quaſi ſapida ſciētia. Iſtō
donum valet cōtra luxuriam que ad terram deꝑmit. ps. Humilia
ta eſt in puluere anima noſtra cō. eſt in t̄. vē. noſter. Ecōtra ē ſapien
tia que a terrenis eleuat. Bern̄. Inueniſti ſapientiam ſi prioꝛis vite
defleas peccata. ſi huius ſeculi deſideria ꝑuipēdas. ſi eternam bea
titudinem toto deſiderio cōcupiſcas. Rogemus dn̄m vt det nobis
vij. dona ſanctiſpūs ꝑ que poſſum⁹ vitare. vij. pcc̄a moꝛtlia amē. Ite de ſpū ſcō

Paraclit⁹ ſpūſſāct⁹ ꝙ mittet pr̄ in noīe meo. ille vos docebit So. xxxi.
oīa ⁊ ſug. v. oīa q̄cūqꝫ. d. voƀ. ioƀ. xiiij. In ꝟbis ꝑmiſſis
circa miſſiōꝫ ſpūſſc̄i t̄a tāgūt̄. ꝑmū eſt ſpūſſc̄i q̄ mittit̄ dig
nitas ibi paclit⁹ ſpūſſc̄us. Scōm ē mittētis caritas ibi ꝙ mittꝫ pr̄
ī noīe meo. in ƀ ꝙ dic̄ pr̄ ꝑpt̄e dei caritatē. Tertiū ē miſſiōis vtili
tas q̄ꝫtū ad eos q̄b⁹ miſſio fc̄a ē ibi ille v. d. oīa. Nō ꝙ ſpūſſcūs tria
bō fac̄ in hoīe. coꝛ a pcc̄is mūdat. os ad loquēdū bō excitat. vitā ꝑ
opa ꝟtutū rc̄ificat ſiue ſc̄ificat. ꝑmo dico ꝙ coꝛ a pcc̄is mūdat. ps.
Coꝛ. m. cre. ī me. d. ⁊c̄. Spūs malus coꝛ inq̄nat pcc̄is ƺ ſpūſſcūs a
pcc̄is mūdat. Sꝫ nō ꝙ mūdat a t̄plici pcc̄o. ꝑmo ab oꝛigiali ī bap
tiſmo. Eze. xxxvi. Effūdā ſuꝑ vos aquā mūdā ⁊ mūdabimi ab oīb⁹
inq̄namētis vr̄is ⁊ dabo voƀ ſpm̄ meū. Nota ꝙ oꝛiginale peccatū
tantum inquinat animam ꝙ q̄ꝫdiu eſt in anima nunquam poteſt

deum videre ab hoc inquinamento ſpiritusſanctus animam ꝑ bap
tiſmum mundat. ⁊ facit eam dignam viſione dei. Propter hoc cele
bratur baptiſmus in aqua quia ſicut aqua mundat corpus exteriꝰ
ita gratia ſpiritusſancti interius animaꝫ. Secundo mundat a mor
talibus per penitentiam. yſa. i. Sanctus vocabitur omnis qui ſcri
ptus eſt i libro vite in ieruſalem. Si abluerit domiꝰ ſordes filiarum
ſyon i ſpiritu iudicij ⁊ ſpū ardoris. Vocat veram contritōnem ſpi
ritū ardoris. ⁊ ſpm̄ iudicij verā confeſſionem. In confeſſione nanqꝫ
debet homo aſcendere tribunal vt ſeipſum accuſet coram ſacerdo
te qui ſedet ibi tanquam iudex ibi os accuſat. conſcia perhibet teſtio
nium. qui hoc iudicium contemnunt i futuro iudicō condēnabunt
rō. ij. Scd̄m duriciam t. ⁊ impenitēs cor. t. thezauriſauit tibi iram
in die iudicij ⁊ reuelatōnis iuſti iudicij dei. ꝑma cor. xi. Si nos ꝑ nos
iudicaremus non vtiqꝫ iudicaremur. Tertō mundat a venialibus 3º
ſpiritus enim ſanctus diffundit in cor hominis caritatem ꝑ quam
venialia remittuntur. rō. v. Caritas dei diff. eſt in cor. n. p. ſ. ſ. q̄ da
tus eſt in nobis. Per hanc caritatem venialia remittuntur. i. petri.
iiij. Ante omnia. i. pre ceteris virtutibus ipſamet mater ⁊ forma vir
tutum ſine qua alie virtutes nihil valent ad meritum mutuam vel
continuam ab vno alteri i vobiſmetipſis. i. itra vos caritateꝫ habē
tes quia caritas operit multi. pec. prouer. x. Vniuerſa delicta opēit
caritas ne appareant ad puniendum. August. Humilitas nos deo
ſubijcit. puritas iungit. caritas veget. Ante omnia i vobiſmetipſis
mutuam caritatem habentes quia caritas operit multitudineꝫ pec
catorum. Nota. xij. ꝑ que venialia remittuntur. vnde verſꝰ. Miſſa.
pater noſter. aq. confiteor generale. Vnctō. dona. preces. bn̄dictō.
corpus. amor. qꝫ. Cor merens. os accuſans. venialia delent. Miſ
ſa. ſ. ſi audiatur. deuote. pater noſter ſi deuote dicatur. Aqua. ſ. bn̄
dc̄a. ſi hō aſpergat. confiteor gn̄ale ſupple qd̄ dr̄ in p̄. ⁊ i cōpletorio
vnctō. ſ. extrema. Dona. i. elemoſina. p̄ces. i. orōes. bn̄dictō. ſ. epa
lis. corpꝰ. ſ. xp̄i ſi ſūatur. amor id eſt caritas. merēs cor. i. ɔtritō. os
accuſās. i. ɔfeſſio. Scd̄o dico q ſpūſſanctꝰ os ad loquēduꝫ bona
excitat actu. ij. Repleti ſūt oēs ſpūſācto ⁊ ce. lo. ⁊c̄. ꝫ ſpūs malꝰ do
cet p̄ua. Heu q̄t hodie ſūt i mūdo q̄ doctrinā ſpūſſācti ɔtēnūt. qui
bō loq̄ non pn̄t. imo nec audire volūt. Nolūt audire ſmonē. ꝫ libē
ter audiūt detractōnē. vbū dei ſpernūt ⁊ turpia vba ꝓferūt. ⁊ ſic

doctrinā maligni ſpūs ſequūtur nō attēdētes iō. Pſ. Dilexiſti ōnia
ṽba pci. li. do. Ꝓpterea de⁹ deſtruet te in finē. ꝯtra hoc de⁹ dat ſpm̄
ſcm̄ qui docet hoīem loqui bona. Sꝫ nota ꝙ ſpūſanct⁹ docet hoīez
loq̄ bona ī ꝯfeſſiōe. bō in orōe. bō in grāꝝ actōe. Pꝛio dico ꝙ docꝫ
bō loqui in ꝯfeſſione. Sapiē. i. Spūs dn̄i reple. oꝛ. ter. i. coꝛ peccato
ris qđ eſt iſtabile ī mūdo ⁊ terrenis inhiat. ⁊ hoc qđ cōtinet oīa. i.
ſpūſanct⁹ q̄ totū mūdū ꝯtinet ſciam hēt vocis. i. ſciam dat peccato
ri docēs q̄liter ꝯfiteri dēat pcc̄a ſua. Quidā ſunt q̄ vocem non hn̄t
qꝛ dyabol⁹ fecit eos mutos. Tales ſunt q̄ nolūt ꝯfiteri. Quidā ṽo
hn̄t vocē q̄ confitent̄. ſꝫ ſciam vocis nō hn̄t. qꝛ neſciūt qualiter con
fiteri debeāt qꝛ vel occultāt peccata ſua vt cayn. vel excuſēt ſic adaz
vel cū deſperatōne ꝯfitent̄ vt iudas. Adā excuſauit peccatū dicens.
Gen̄. iij. mulier quā dediſti m̄ ſociā decepit me. Cayn occultauit do
mino dicēte. vbi ē abel frat̄ tu⁹. Qui rn̄dit. Neſcio dn̄e. Judas deſ
pando ꝯfitebat̄. mat. xxvij. Peccaui tradēs ſang. iuſtū. Sed ſpūſā
ctus veniēs in mentem dat nob̄ ſciam. docēs hoīem confiteri ⁊ mo
dū ꝯfitendi. Scđo docet hoīez loq̄ bona in orōe. Rō. viij. Quid oꝛa
mus neſcimus ipſe eni ſpūſanct⁹ poſtulat ꝓ nobis gemitibus in e
narrabilib⁹ hoc mō ſpūſanct⁹ docuit publicanū oꝛare q̄ percu. pec
ſ. d. cum gemitibus. deus ꝓpicius eſto mihi peccatoꝛi. Luce. xviij.
Nota ꝙ docꝫ bona ſpūalia ⁊ nō tꝑalia. celeſtia nō terrena. etna nō
trāſitoꝛia. Jn c⁹ ſignū fuit hodie miſſ⁹ de celis. Tertio docet loq̄ in 3°
gratiaꝝ actōne. Luce. ij. zacharias replet⁹ ſpūſancto dixit. Bn̄dc̄s
dn̄s de⁹ iſrahel. qꝛ viſitauit ⁊ fecit redem. ple. ſue. Spūſanct⁹ docꝫ
hominem recognoſcere beneficia dei. ꝑ conſequens gratias agere.
Hunc ſpm̄ habebat qui dicebat. Benedic anima mea dn̄o ⁊ noli
3° ob. oēs re. ⁊c̄. Tertō dico ꝙ ſpūſſcus vitā hoīs ꝑ opa ṽtutū rectifi
cat ſiue ſcificat. rō. viij. Si ſcḋm car. vix. moꝛi. Si autem ſpiritu facta
carnis moꝛtifi. viuetis. Nota ꝙ ꝑ ſpūmſanctum p̄cepta dei implen
tur bona opera ꝑficiuntur. aduerſa pacienter tolerantur. Primo 1°
dico ꝙ p̄cepta dei implent̄. Eze. xxxvi. Dabo coꝛ no. ⁊ ſpūm no. p.
in me. v. fa. vt in prec. m. ābuletis. in cuius ſignum ſpūſanctus da
tus eſt hodie. ſ. tempoē quo lex data fuit iudeis. Qui ergo hꝫ ſpiritū
ſanctum hic pꝛecepta implet ⁊ vitam eternam habebit. mat. xix. Si
vis ad vitam ingredi. ſerua mandata. Scđo dico ꝙ per ſpūmſan
ctum bona opera ꝑficiūtur. Rō. xiiij. Non eſt regnū dei eſca ⁊ pot⁹.

ꝫ iuſticia pax ⁊ gaudium i ſpū ſancto. iuſticia per quā homo viuat
deo. luc. 3. Seruiam⁹ illi i iuſticia ⁊ ſanctitate co. ip. omnibus dieb⁹
noſtris. Pax per quaꝫ pacifice ꝯuerſetur cum xp̄o. math. v. Beati
pacifici. q. fi. di. vo. Gaudiū vt de ſpe mercedis iocundetur i ſemet/
ipſo. mat. v. Gaudete ⁊ exultate quoniam mer. veſtra co. eſt in celis
Tertō dico ꝙ per ſpiritum ſanctum aduerſa pacienter tolerantur
Actuum. vij. Cum eſſet ſtephanus plenus gratia ⁊ ſpiritu ſancto i/
tendens in celum vidit gloriam dei ⁊ ait. Ecce video celos apertos
ibi habes q̄ꝫ paciens fuit. adeo paciens ꝙ pro lapidātib⁹ ſe orauit ⁊
eos excuſauit. Nec mirum ſi paciens fuit quia ſpiritu ſancto plen⁹
extitit. ⁊ chriſtum qui eſt exemplum pacie reſpexit. Conſidera q̄m
pacientes fecerit apoſtolos. ſ. ſ. qui non ſolum non murmurabant i
verberibus ſed quod plus eſt gaudebant. Actuum. v. Ibant apoſto
li gaudentes a conſpectu conci. q. dig. habiti ſunt cont. pa. Hunc ſpi
ritum nobis mittat qui ſine fine viuit ⁊ regnat Amen. Fr̄a. 2ª p' pēthec.
Sic deus dilexit mundum vt filium ſuū vnigenitum daret. Smo.
ioh. tertō. vulgariter dr̄ recipere vnam amphoram vltra ſe
pem ⁊ reddere aliam ꝟa compat̄nitas eſt. Si ergo deus
īmpēdit nobis ſuam dilectōnem repēdamus ei prout poſſumus. Ip
ſe enim dicit pūerbio. viij. Diligētes me diligo. Nec diligit vos mo
dicum ſed valde multum. ideo dr̄ hic. Sic deus dilexit mundum
⁊c. in quibus verbis duo tanguntur. Primum eſt caritatis diuine
beneficium digniſſimum ibi. Sic deus dilexit mundum. Secundū
eſt eiuſdem caritatis indicium veriſſimum ibi vt filium ſcilicet vni
genitum daret. Nota q̄uis multa ſunt ſigna dilectōnis dei ad nos
tamen quadruplex eſt ſignum dilectōnis dei. Primum eſt filij dei i/
carnatō. Secundum eſt eiuſdem pro peccato mundi paſſio. Tertiū
eſt ſpūſſancti miſſio. Quartum eſt futura beatificatō. Primum er/
go ſignum dilectōnis dei ad nos eſt filij icarnatō. i. ioh. 4. In hoc
apparuit caritas dei non quia dilex. deum. ꝫ. q. i. p̄. di. n. ⁊ miſit fili
um ſuū ꝓpiciatōꝫ ꝓ peccatl. noſtris. Attende ſi eſſes captus ⁊ debe
res occidi ⁊ aliq̄s rex terrenus mitteret filiū ſuū in captitatē pro te
vt te redimeret ſignum eēt ꝙ rex iſte multū te diligēt. Sed certe rex
celeſtis maximū ſignū dilectōis tibi oſ̄dit q2 filiū ſuum vnigenituꝫ
ꝓ te i mūdū miſit vt te a captiuitate dyaboli liberaret Maioreꝫ mit
tere non potuit q2 nec celū nec t̄ra maiorem habuit. De huius filij